

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 05.decembar 2011. god.

Br. ref.: AGJ.163/11

PRESUDA

u

Slučaju br. KI-108/10

Podnosilac

Fadil Selmanaj

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Fadil Selmanaj, sa prebivalištem u Mitrovici.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god., sa kojom je upoznat 18. oktobra 2010. god.
3. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda zbog navodnog „izostanka službene komunikacije između Suda i tuženog“, koji prema podnosiocu zahteva: „ostavlja prostor za sumnju da se ovde radi o svojevrsnoj manipulaciji i kao rezultat toga ...[on je], kao zainteresovana osoba, pretrpeo materijalnu i moralnu štetu...“.
4. Podnosilac zahteva takođe traži od Ustavnog suda (u daljem tekstu: Sud) da: „svojom odlukom ukine ili poništi presudu Vrhovnog suda Kosova A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god. jer je i tako manjkava, s obzirom da je doneta u nedostatku dokaza od strane tuženog, koji je imao zakonsku obavezu da predoči dokaze i činjenice u pravnom interesu [podnosioca zahteva]...“.
5. Podnosilac zahteva želi da postigne ostvarivanje svojih prava u vezi sa njegovim ugovorom o radu.

Pravni osnov

6. Zahtev se zasniva na članu 113. stavu 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

7. Podnosilac zahteva je 28. oktobra 2010. god. podneo zahtev Sekretarijatu Suda.
8. Predsednik je 7. decembra 2010. god. imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Enver Hasani i Gjyljeta Mushkolaj.
9. Ustavni sud je 11. januara 2011. god. obavestio Vrhovni sud Kosova da je podnosilac zahteva podneo zahtev u kojem je od Suda tražio da oceni ustavnost presude Vrhovnog suda A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god.
10. Ustavni sud je 24. februara 2011. god. tražio od podnosioca zahteva dodatne informacije kako bi utvrdio da li je ikada bio obavešten o tužbi koju je podnela Opština Mitrovica, kojom je Opština zahtevala poništenje odluke Nezavisnog nadzornog odbora.
11. Podnosilac zahteva je 2. marta 2011. god. obavestio Sud da on nikada nije dobio tužbu koju je podnela Opština Mitrovica, niti je ikada bio obavešten o slučaju koji je bio u toku pred Vrhovnim sudom.
12. Ustavni sud je 5. aprila 2011. god. obavestio Vrhovni sud o gorenavedenim tvrdnjama podnosioca zahteva i tražio od istog da potvrdi da li je podnosilac zahteva ikada bio obavešten o tužbi koju je podnela Opština Mitrovica i da li je ikada bio obavešten o slučaju koji je bio u toku pred Ustavnim sudom.
13. Vrhovni sud je 12. aprila 2011. god. obavestio Ustavni sud da su spisi predmeta podnosioca zahteva uručeni Skupštini Opštine Mitrovica 17. oktobra 2010. god.

14. Ustavni sud je 25. maja 2011. god. obavestio Skupštinu Opštine Mitrovica o navodima podnosioca zahteva i tražio od Skupštine Opštine Mitrovica da predmet podnosioca zahteva dostavi Sudu.
15. Opštinski javni tužilac Opštine Mitrovica je 10. juna 2011. god. prosledio Sudu kopiju tužbe datiranu 24. februara 2009. god. i kopiju presude Vrhovnog suda.
16. Veće za razmatranje je 7. jula 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuke o prihvatljivosti zahteva.
17. Sud je većao 6. oktobra 2011. god. i usvojio ovu presudu.

Činjenice slučaja

18. Podnosilac zahteva je 2001. bio zaposlen na radnom mestu direktora Uprave za geodeziju, katastar i imovinu Skupštine Opštine Mitrovica. Njegov ugovor o radu je važio do 9. marta 2008. god.
19. Gradonačelnik Mitrovice je 11. januara 2008. god. doneo odluku br. 01/49 imenujući direktore opštinskih uprava u Opštini Mitrovici. Međutim podnosilac zahteva nije ponovo imenovan.
20. Podnosilac zahteva je 10. marta 2008. god. i 30. aprila 2008. god. Upravi za administraciju i personal uložio žalbu na odluku br. 01/49, ali nije dobio nikakav odgovor na žalbu.
21. Podnosilac zahteva je 2. oktobra 2008. god. uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (u daljem tekstu: NNOK) osporavajući odluku br. 01/49 i predlažući da se žalba usvoji kao osnovana. Podnosilac zahteva je naročito zahtevao da mu se dodeli radno mesto koje je u saglasnosti sa njegovim profesionalnim iskustvom i kvalifikacijama i stoga ispoštuje njegov ugovor o radu.
22. NNOK je 10. februara 2009. god. usvojio odluku br. 02 (285) 2008 kojom je ustanovio da je žalba podnosioca zahteva osnovana. Sledstveno, isti je obavezao organe poslodavca: „*da u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke omogući podnosiocu žalbe ostvarivanje svih prava iz radnog odnosa u skladu sa odredbom člana 11. stav 11.1 Administrativnog naređenja br. 2003/2 o primeni Uredbe UNMIK-a br. 2001/36 o javnoj službi Kosova, prerasporediti ga na drugo radno mesto sa istim nivoom i platnom stopom u skladu sa njegovom kvalifikacijom i stručnošću, ukoliko nije moguće vratiti ga na radno mesto i obaveze propisane ugovorom o radu*“.
23. Odluka, br. 02 (285) 2008, takođe predviđa da je direktor Uprave za administraciju i personal odgovoran za primenu ove odluke i da će u slučaju nepostupanja po ovoj odluci NNOK obavestiti Skupštinu Kosova.
24. Štaviše, u delu „pravne pouke“ odluke NNOK-a je navedeno da je ova odluka: „*konačna u upravnom postupku i protiv nje nije dopuštena žalba, ali ista može podleći sudskom razmatranju u skladu sa zakonom na snazi*“.
25. Opština Mitrovica je 24. februara 2009. god. uložila žalbu na odluku NNOK-a Vrhovnom sudu, uglavnom tvrdeći da: „*direktori opštinskih direkcija nisu javni službenici i da uživaju status političkih nameštenika...*“.

26. U međuvremenu, 5. marta 2009. god., podnosilac zahteva je obavestio NNOK da odluka br. 02 (285) 2008 nije sprovedena i stoga je od NNOK-a zahtevao da preduzme zakonom propisane mere kako bi se sproveda gorenavedena odluka.
27. Vrhovni sud Kosova je 25. septembra 2009. god. doneo presudu A. br. 170/2009 i usvojio tužbu Opštine Mitrovica. Sledstveno, odluka NNOK-a br. A 02(285) je poništena.
28. U toj presudi je naglašeno da je Vrhovni sud 20. marta 2009. god. tražio od NNOK-a da dostavi spise predmeta i svoj odgovor na tužbu. Zahtev je ponovljen 9. juna 2009. god. upozoravajući NNOK da će Vrhovni sud, ukoliko mu se ne dostave spisi predmeta u određenom roku, o žalbi odlučiti bez spisa predmeta. U presudi je takođe navedeno da NNOK nije odgovorio na zahtev Vrhovnog suda, nije dostavio zatražene spise i sledstveno nije dostavio odgovor na tužbu. Presuda Vrhovnog suda A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god. ne sadrži nikakvu odrednicu da li je podnosilac zahteva, u svojstvu zainteresovanog lica, bio uključen u bilo kojoj fazi upravnog spora. Štaviše, Vrhovni sud nije obavestio podnosioca zahteva niti mu je dostavio kopiju osporene presude.
29. Podnosilac zahteva je naveo da je tokom posete u zgradi Opštine slučajno „načuo“ da je Vrhovni sud doneo presudu. Nakon toga podnosilac zahteva je od Vrhovnog suda tražio da mu se uruči kopija presude A. br. 170/2009.
30. Vrhovni sud je 8. oktobra 2010. god. potvrdio da je: „primljen vaš dopis [podnosioca zahteva] 4.10.2010. u kojem ste tražili da vam se dostavi kopija presude A. br. 170/2009“. Vrhovni sud je istim dopisom obavestio podnosioca zahteva da: „ne vrši ekspedovanje [dostavu] odluka tako da se možete obratiti Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (prvostepeni organ) za realizaciju vaših prava“.
31. Sledstveno, podnosilac zahteva se je 18. oktobra 2010. god. obratio NNOK-u i na njegov zahtev mu je uručena kopija presude Vrhovnog suda.
32. Nema nijednog dokaza koji ukazuje da je podnosilac zahteva primio kopiju tužbe Opštine upućene Vrhovnom sudu ili bilo kakvo drugo obaveštenje da je slučaj bio u toku ili je okončan pred Vrhovnim sudom.

Argumenti podnosioca zahteva

33. Podnosilac zahteva tvrdi da je zainteresovana strana u postupku koji je pokrenut u Vrhovnom sudu i za koji je isti doneo konačnu odluku.
34. On tvrdi da nikada nije bio obavešten o postojanju bilo koje faze tog postupka i da je slučajno došao do saznanja o konačnoj odluci.
35. Izgleda da podnosilac zahteva zaključuje da mu je prekršeno pravo na pravično suđenje, zagarantovano u članu 31. Ustava, delom i propustom upravnih i sudskih tela.

Odgovor i komentari

36. Sud nije dobio nikakav odgovor i/ili komentar Vrhovnog suda i Opštine Mitrovica u odnosu na navode podnosioca zahteva.

Relevantna zakonska osnova

37. Dana 25. septembra 2009. god. kada je doneta presuda Vrhovnog suda, Ustav Republike Kosovo je već bio na snazi.
38. Član 16. Zakona o upravnim sporovima iz 1977. god. propisuje: „*treća osoba kojoj bi poništaj osporenoga upravnog akta neposredno bio na štetu (zainteresovana osoba) ima u sporu položaj stranke*”
39. Dodatno, član 27. Zakona o upravnim sporovima iz 1997. god. obavezuje tužioca da uz tužbu podnese i dodatnu kopiju tužbe i priloga i za zainteresovanu stranu.
40. Konačno, član 33. istog Zakona o upravnim sporovima propisuje obavezu da sud jednu kopiju tužbe s priložima dostavi bilo kojoj zainteresovanoj strani.

Prihvatljivost zahteva

41. Uslovi za prihvatljivost su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
42. Sud se poziva na član 113. stav 7. Ustava, koji propisuje:
„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.
43. Sud treba da ustanovi da li je podnosilac zahteva iscrpeo sva zakonom propisana pravna sredstva. U tom cilju Sud će uzeti u obzir da je u odluci br. 02 (285) 2008 NNOK-a stajalo: „odluka je konačna u upravnom postupku i protiv nje nije dopuštena žalba, ali ista može podleći sudskom razmatranju u skladu sa zakonom na snazi“ (pravna pouka te odluke).
44. Sud primećuje da podnosiocu zahteva nikada nije uručena kopija presude Vrhovnog suda. Štaviše, Vrhovni sud, svojim dopisom od 8. oktobra 2010. god, podnosiocu zahteva nije dostavio kopiju presude i predložio mu je da se obrati NNOK-u i od istog zatraži kopiju presude. Stoga, izgleda da podnosilac zahteva nije imao na svom raspolaganju propisana pravna sredstva.
45. Sud takođe primećuje da Zakon o upravnim sporovima iz 1977. god. uopšteno ne propisuje mogućnost žalbe.
46. Međutim, član 52. stav 6. Zakona o upravnim sporovima iz 1977. propisuje da se postupak okončan presudom ili odlukom može obnoviti: „*ukoliko zainteresovanom licu nije pružena mogućnost da učestvuje u upravnom postupku*“. Član 53. istog zakona dodatno propisuje da se zahtev za obnavljanje postupka: „*može pokrenuti ne kasnije nego u roku od 30 dana od dana kada je strana saznala za razlog obnavljanja*“.
47. Sud se takođe poziva na svoj slučaj Univerzitet AAB-RIINVEST DOO iz Prištine protiv Vlade Republike Kosovo, KI 41/09, od 27. januara 2010. god., u kojem je navedeno sledeće.

„[...] se od podnosioca zahteva traži da iskoriste samo ona pravna sredstva koja su dostupna i delotvorna. Diskreciona i vanredna pravna sredstva se ne moraju

iskoristi, na primer da se od suda traži da revidira svoju odluku (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Cinar protiv Turske, br. 28602/95, odluka od 13. novembra 2003).“

48. Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) smatra: „kada je domaćim zakonodavstvom dopušteno suđenje u odsustvu lica „optuženog za krivično delo“ (...) to lice, nakon što stekne saznanja o postupku, bi trebalo biti u mogućnosti da, od suda koji ga je saslušao, dobije novo odlučivanje o meritumu optužnice“. (Vidi Colozza protiv Italije, 12. februar 1985. god., pasus 27, serija A, br. 89, str. 29).
49. Ukoliko postoji postupak kojim se dopušta novo odlučivanje, parničar bi u principu trebalo da pokuša da ga iskoristi: dozvoljavanje žalbe van zakonskog roka za presude donete u odsustvu može biti pravno sredstvo koje treba iscrpeti, ali u određenim okolnostima slučaja isto ne bi bilo delotvorno. (Vidi Sejdović protiv Italije [VK] br. 56581/00 pasusi 43 i 47-55, ESLJP 2006-II.)
50. Sud primećuje da ne postoje dokazi da je podnosilac zahteva bio obavešten o mogućnosti obnavljanja postupka pred Vrhovnom sudu niti da je podnosilac zahteva imao mogućnost pojavljivanja u postupku kako bi izneo svoje argumente.
51. Stoga, Sud smatra da je gorenavedena sudska praksa ESLJP-a primenljiva *mutatis mutandis* na ovaj slučaj u smislu da podnosilac zahteva nije dužan da iscrpi vanredna pravna sredstva koja su izgleda neefikasna.
52. Stoga, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, sudsku praksu ovog suda i ESLJP-a, Ustavni sud zaključuje da je zahtev podnosioca zahteva prihvatljiv.

Suštinski pravni aspekti zahteva

53. Kao što je ranije navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da je presuda Vrhovnog suda prekršila njegovo pravo na pravično suđenje, koje je zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (Konvencija).
54. Član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava propisuju sledeće:

„1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda“.
55. Štaviše, član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava propisuje:

„Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava“.
56. Dodatno, u članu 6. stavu 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima stoji:

„Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. . [...]“.

57. Sa jedne strane, podnosilac zahteva tvrdi je zainteresovana strana u postupku i da mu je pravo na pravično suđenje prekršeno zbog dela i propusta upravnih i sudskih organa.
58. ESLJP smatra da, iako pravo na učešće na raspravi nije izričito navedeno u članu 6. stavu 1. EKLJP-a, da: „cilj i svrha člana, posmatranog u celini, ukazuju da „lice optuženo za krivično delo“ ima pravo učešća na raspravi“. Vidi Colozza protiv Italije, 12. februar 1985. god., pasus 27, serija A br. 89, str. 29. „Član 6. Konvencije, posmatran u celini, optuženom garantuje pravo delotvornog učešća na njegovom krivičnom suđenju. Ovo, između ostalog podrazumeva ne samo pravo da bude prisutan, nego takođe i pravo slušanja i učešća u postupku. Ovo pravo je obuhvaćeno samim pojmom adverzivnog principa“. (Vidi Ziliberg protiv Moldavije br. 61821/00, str. 40, 1. februara 2005. god.)
59. Štaviše član 6. stav 1. se odnosi i na građanske i na krivične postupke. Iako član 6. st. 2. i 3. navode da se odnose samo na krivične postupke, ESLJP smatra da se član 6. „posmatran u celini“ može primeniti i na građanske postupke.
60. Ustavni sud je obavezan članom 53. Ustava da tumači osnovna ljudska prava i slobode zagarantovane Ustavom: „u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava“.
61. Sud još jednom primećuje da je, u slučaju podnosioca zahteva, postupak pokrenut i da je konačna odluka doneta u Vrhovnom sudu, a da podnosilac zahteva nije učestvovao u tom postupku niti je obavешten da je odluka doneta.
62. Stoga, Ustavni sud zaključuje da su član 6. stav 1. Konvencije i član 31. Ustava primenljivi u slučaju podnosioca zahteva.
63. Štaviše, podnosilac zahteva tvrdi da njegovo neučestvovanje u postupku i neobaveštavanje o konačnoj odluci krše njegovo pravo na pravično suđenje.
64. Osnovno pravo na pravično suđenje potiče iz fundamentalnog prava na sudsku zaštitu, zagarantovanog u članu 54. [Sudska zaštita prava] Ustava. U stvari, pravo na pravično suđenje je opšte upućivanje na sklop drugih prava, uključujući i pravo pristupa sudu.
65. Sud podseća da garancije u postupku, propisane u članu 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima svakome garantuju pravo da pokrene bilo kakav postupak za utvrđivanje njegovih građanskih prava i obaveza pred sudom ili tribunalom; na taj način ovo obuhvata „pravo na sud“, pri čemu pravo na pristup sudu, tj. pravo na pokretanje postupka pred sudom u vezi sa građanskim pitanjima predstavlja jedan aspekt ovog prava. (Vidi *Golder protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 21. februara 1975. god., serija A, br. 18, str. 13-18, pasusi 28-36). Pravo pristupa sudu ne podrazumeva samo pravo na pokretanje postupka nego i pravo na dobijanje sudskog „rešenja“ o sporu.
66. U tom odnosu, ESLJP je smatrao da: „parničar treba biti pozvan na sudsko ročište na taj način da ne samo da ima saznanja o datumu i mestu ročišta, nego i da ima dovoljno vremena na raspolaganju da pripremi svoj slučaj i učestvuje na sudskom ročištu“. (Vidi *Gusak protiv Rusije*, 7. jun 2011. god., *Zahtev br. 28956/05*, stav 27).
67. ESLJP dodatno smatra da bi: „pravo parničara na pristup sudu bilo iluzorno ukoliko bi on ili ona bio neobavešten o odvijanju postupka i sudskoj odluci po tužbi, a posebno kada su te odluke takve prirode da zabranjuju dalja ispitivanja“. (Vidi *Sukhorubchenko protiv Rusije*, presuda od 10. februara 2005. god., pasus 53.)

68. U konkretnom slučaju NNOK je doneo odluku br. 02 (285) 2008 zaključujući da je žalba osnovana i obavezujući Opštinu Mitrovica: „*da u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke omogući podnosiocu žalbe ostvarivanje svih prava iz radnog odnosa (...)*“.
69. U međuvremenu Opština Mitrovica je uložila žalbu na odluku NNOK-a Vrhovnom sudu. Vrhovni sud Kosova je doneo presudu A. br. 170/2009, usvajajući tužbu Opštine Mitrovica i sledstveno poništavajući odluku NNOK-a A 02(285). Podnosilac zahteva tvrdi da je bio u potpunosti ostavljen sa strane tokom svih ovih postupaka.
70. U stvari, Opština Mitrovica je podnela tužbu Vrhovnom sudu u slučaju u kojem je podnosilac zahteva već bio stranka. Dakle, podnosilac zahteva nije bio uopšte upoznat sa tom tužbom uprkos činjenici da je ta tužba suštinski uticala na odlučivanje o njegovim građanskim pravima. Taj zaključak je potkrepljen članom 16. Zakona o upravnim sporovima koji propisuje: „*treća osoba kojoj bi poništaj osporenoga upravnog akta neposredno bio na štetu (zainteresovane osobe) ima u sporu položaj stranke*“.
71. Uzgred, mora se navesti da NNOK kao: „*nezavisni savet za nadzor civilne službe će obezbediti poštovanje uredbi i načela koja regulišu civilnu službu, koja odražava raznolikost stanovništva Republike Kosovo*“ (član 101. stav 2. Ustava).
72. Takođe, „*sudska vlast (...) obezbeđuje jednak pristup sudovima*“ i „*Vrhovni sud Kosova je najviša sudska vlast*“ (čl. 102. i 103. Ustava).
73. Spisi predmeta koje je zahtevao Vrhovni sud su potpuno isti predmet u kojem je podnosilac zahteva uložio žalbu NNOK-u na odluku br. 01/49 Opštine Mitrovica. Dakle, podnosilac zahteva i Opština Mitrovica su bili stranke u postupku a NNOK je delovao kao „*prvostepeni upravni organ*“, kao što je navedeno u dopisu Vrhovnog suda od 8. oktobra 2010. god.
74. Sud smatra da je gorenavedena sudska praksa ESLJP-a takođe primenljiva *mutatis mutandis* na ovaj slučaj, a pogotovu u tome da je podnosilac zahteva trebalo da bude pozvan da učestvuje u sudskom postupku na takav način da ne bude samo upoznat sa postojanjem istog nego i da iznese svoje argumente i dokaze tokom postupka.
75. Stoga, mora se zaključiti da je došlo do kršenja člana 31. Ustava, a u vezi sa članom 6. stavom 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima.

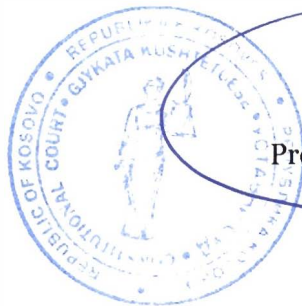
IZ TIH RAZLOGA, SUD, JEDNOGLASNO,

- I. Oglašava zahtev prihvatljivim;
- II. Odlučuje da je došlo do kršenja člana 31. Ustava [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], a u vezi sa članom 6. stavom 1. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima;
- III. Oglašava nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova, A. br. 170/2009 od 25. septembra 2009. god.;
- IV. Vraća ovu presudu Vrhovnom sudu za obnavljanje razmatranja, saglasno presudi ovog suda;
- V. Ostaje u potpunosti posvećen pitanju očekujući izvršenje navedenog naloga;
- VI. Nalaže da se presuda dostavi stranama i, saglasno članu 20. stavu 4. Zakona, objavi u Službenom listu;
- VII. Oglašava da ova presuda stupa na snagu odmah.

Almiro Rodrigues

Prof. dr Enver Hasani

Sudija izvestilac

Predsednik Ustavnog suda

